

8. Är den nationella domstolen ensam behörig att fastställa om ett organ, likt det aktuella försäkringsbolaget, uppfyller kriterierna för att åberopa bestämmelserna i ett direktiv med direkt effekt gentemot detta bolag? Om frågan besvaras jakande; vilka kriterier är tillämpliga i detta avseende?
9. Innebär det förhållandet att en medlemsstat i Europeiska unionen underlåtit att införliva direktiv 2005/14/EG (trots att fristen härför löpte ut den 11 juni 2007) och i synnerhet bestämmelserna i skälen 20–22, att käranden orsakas skada till följd av att hans grundläggande rätt till respekt för sin egendom har åsidosatts, även om Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/103/EG⁽⁷⁾ har upphävt det första till det femte direktivet om ansvarsförsäkring för motorfordon (72/166/EEG, 84/5/EEG, 90/232/EEG, 2000/26/EG och 2005/14/EG), mot bakgrund av att de bestämmelser som det hänvisas till återfinns i sin helhet i det nya EG-direktivet vilket, i mycket större utsträckning än de upphävda bestämmelserna, föreskriver skydd för den skadelidande personens rättigheter vid en trafikolycka?
10. Kan en nationell domstol ex officio fastställa att en bestämmelse i unionsrätten har åsidosatts och förklara att en klausul om ansvarsfriskrivning från den försäkrade risken är ogiltig när den skadelidande personen, det vill säga konsumenten, inte informerats om friskrivningarna och de fall då försäkringen inte gäller (i strid med bestämmelserna i direktiv 2005/14/EG) samt i en situation då försäkringsbolaget även föreskrivit ytterligare friskrivningar utöver dem som stadgas i ramlag nr 136/1995 om försäkringar, även om parten inte åberopat ogiltigheten inför domstolen men direktiv 93/13/EG⁽⁸⁾ införlivas med nationell rätt genom lag nr 193/2000⁽⁹⁾ — *Monitorul Oficial al României (Rumäniens Officiella Tidning)*, del I, av den [10 november 2000, nr. 560] (vilken kompletterats genom lag nr 363/2006 om oskäliga avtalsvillkor mellan näringsidkare och konsumenter — *Monitorul Oficial* av den 28 december 2007, nr. 899)?

- ⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/14/EG av den 11 maj 2005 om ändring av rådets direktiv 72/166/EEG, 84/5/EEG, 88/357/EEG och 90/232/EEG samt Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/26/EG om ansvarsförsäkring för motorfordon (Text av betydelse för EES) (EUT L 149, s. 14)
- ⁽⁷⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/103/EG av den 16 september 2009 om ansvarsförsäkring för motorfordon och kontroll av att försäkringsplikten fullgörs beträffande sådan ansvarighet (Text av betydelse för EES) (EUT L 263, s. 11)
- ⁽⁸⁾ Rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal (EGT L 95, s. 29; svensk specialutgåva, område 15, volym 12, s. 169)
- ⁽⁹⁾ Lag nr 193/2000 om oskäliga villkor i avtal mellan näringsidkare och konsument, *Monitorul Oficial* av den 10 november 2000, nr. 560, (vilken kompletterats genom lag nr 363/2007 om bekämpande av näringsidkares illojala affärsmetoder gentemot konsumenter och om harmonisering av bestämmelser i förhållande till europeisk lagstiftning om konsumentskydd — *Monitorul Oficial* av den 28 december 2007, nr. 899, Del I

Talan väckt den 24 februari 2010 — Europeiska kommissionen mot Republiken Portugal

(Mål C-103/10)

(2010/C 113/48)

Rättegångsspråk: portugisiska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: P.Oliver och P. Andrade)

Svarande: Republiken Portugal

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

— fastställa att Republiken Portugal har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/121/2006⁽¹⁾ av den 18 december 2006 om ändring av rådets direktiv 67/548/EEG om tillnärmning av lagar och andra författningar om klassificering, förpackning och märkning av farliga ämnen för att anpassa det till förordning (EG) nr 1907/2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach) samt om inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet, genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, eller i vart fall genom att inte omedelbart underätta kommissionen om sådana bestämmelser, och

— förplikta Republiken Portugal att ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ Lag nr 136/1995 om försäkring och återförsäkring i Rumänien, *Monitorul Oficial* av den 30 december 1995, nr 303, Del I.

⁽²⁾ *Monitorul Oficial* av den 23 december 2004, Del I

⁽³⁾ Rådets andra direktiv 84/5/EEG av den 30 december 1983 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om ansvarsförsäkring för motorfordon (EGT L 8, s. 77; svensk specialutgåva, område 6, volym 2, s. 90)

⁽⁴⁾ Rådets direktiv 92/49/EEG av den 18 juni 1992 om samordning av lagar och andra författningar som avser annan direkt försäkring än livförsäkring samt om ändring av direktiv 73/239/EEG och 88/357/EEG (tredje direktivet om annan direkt försäkring än livförsäkring) (EGT L 228, s. 1; svensk specialutgåva, område 6, volym 3, s. 160)

⁽⁵⁾ Rådets direktiv 2002/8/EG av den 27 januari 2003 om förbättring av möjligheterna till rättslig prövning i gränsöverskridande tvister genom fastställande av gemensamma minimiregler för rättshjälp i sådana tvister (EGT L 26, s. 41)

Grunder och huvudargument

Tidsfristen för införlivande av direktivet löpte ut den 1 juni 2008.

(¹) EUT L 396, s. 855.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) den 25 februari 2010 — Lidl & Companhia mot Fazenda Pública

(Mål C-106/10)

(2010/C 113/49)

Rättegångsspråk: portugisiska

Hänskjutande domstol

Supremo Tribunal Administrativo (Portugal)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Lidl & Companhia

Motpart: Fazenda Pública

Tolkningsfråga

Ska artikel 78.1 a, jämförd med artikel 79.1 c, i direktiv 2006/112/EG (¹) av den 28 november 2006 tolkas så, att det inte är tillåtet att låta belopp som betalas avseende den fordonskatt som införts genom lag nr 22-A/2007 av den 29 juni 2007 ingå i beskattningsunderlaget för mervärdesskatt, vid gemenskapsinterna förvärv?

(¹) Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt, EUT L 347, s. 1.

Talan väckt den 1 mars 2010 — kommissionen mot rådet

(Mål C-111/10)

(2010/C 113/50)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: V. Di Bucci, L. Flynn, B. Stromsky och A. Stobiecka-Kuik)

Svarande: Europeiska unionens råd

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

— ogiltigförklara rådets beslut av den 16 december 2009 om beviljande av statligt stöd från myndigheterna i Republiken Litauen för inköp av statligt ägd jordbruksmark mellan den 1 januari 2010 och den 31 december 2013, (¹) och

— förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

1. Rådet har genom att anta det omtvistade beslutet satt åt sidan kommissionens beslut, som baserats på förslaget om lämpliga åtgärder i punkt 196 i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till jordbruk och skogsbruk 2007–2013 (²) (nedan kallade 2007 års riktlinjer) samt på att Republiken Litauen förbehållslöst accepterat detta förslag, vilket förpliktar medlemsstaten att upphöra med den existerande stödordningen för köp av statligt ägd jordbruksmark senast den 31 december 2009. Under skenet av exceptionella omständigheter har rådet i själva verket tillåtit Republiken Litauen att bibehålla stödordningen fram till utgången av 2007 års riktlinjer för jordbruk den 31 december 2013. De omständigheter som rådet gjort gällande ska ligga till grund för beslutet är uppenbarligen inte exceptionella omständigheter av en sådan art som kan motivera beslutet, och ingen hänsyn tas heller till kommissionens beslut i frågan.

2. Till stöd för sin talan anger kommissionen fyra grunder:

Som första grund anges att rådet inte var behörigt att agera enligt artikel 108.2 tredje stycket FEUF då stödet det godkände var ett befintligt stöd som Republiken Litauen hade åtagit sig att eliminera innan slutet av år 2009 när den accepterade kommissionens förslag om lämpliga åtgärder.

Som andra grund vidhålls att rådet missbrukade sin makt när det satte åt sidan beslutet om att Republiken Litauen kunde använda sig av stödåtgärderna fram till slutet av år 2009, men inte efter detta datum, och gav tillstånd till att stödet fick bibehållas fram till 31 december 2013.

Som tredje grund anges att det omtvistade beslutet antagits i strid mot principen om lojalt samarbete, vilken gäller såväl medlemsstater som mellan institutionerna. Genom rådets beslut har Republiken Litauen befriats från sina förpliktelser om samarbete med kommissionen vad gäller de lämpliga åtgärder medlemsstaten accepterat beträffande det befintliga stödet för köp av statligt ägd jordbruksmark, inom ramen för samarbetet i enlighet med artikel 108.1 FEUF.